

Se souvenir de la brebis

Par William K. Jackson
des soixante-dix

Să ne aducem aminte de oi

Vârstnicul William K. Jackson
din Cei Șaptezeci

Conférence générale d'octobre 2025

Le principe de dénombrer et de rendre compte fonctionne. C'est la manière du Seigneur.

Le Christ est le Bon Berger. Chacun des membres du troupeau est précieux à ses yeux. Il a montré comment prendre soin du troupeau et nous a enseigné par ses paroles et ses actes les qualités d'un bon berger : connaître ses brebis par leur nom, les aimer, retrouver celles qui sont perdues, les nourrir et, finalement, les ramener de nouveau au foyer. Il attend de nous que nous agissions de la même manière en tant que bergers adjoints.

L'exemple de Moroni, ancien prophète et berger exceptionnel, nous en apprend beaucoup sur ce que l'on peut faire pour servir à la manière du Seigneur. Il a vécu à une époque très difficile. Il ne bénéficiait pas de téléphone portable, d'ordinateurs ou d'Internet. Mais il a réussi à suivre attentivement les brebis. Comment y est-il parvenu ? Nous avons un aperçu de sa méthodologie dans Moroni 6. Nous y lisons que les membres « étaient comptés parmi le peuple de l'Église du Christ ; et leur nom était pris, pour qu'on se souvînt d'eux et qu'on les nourrit de la bonne parole de Dieu, pour les garder dans la voie droite. [...] Les membres de l'Église se réunissaient souvent pour jeûner et pour prier, et pour se parler l'un à l'autre du bien-être de leur âme » (Moroni 6:4-5).

Pour Moroni, tout était une question de personnes, de noms ! Il savait dénombrer et rendre compte afin qu'on se souvienne de tous. Il remarquait ceux qui étaient en difficulté ou qui erraient, permettant ainsi aux saints de discuter de leur bien-être en conseil. Comme le berger qui a laissé les quatre-vingt-dix-neuf autres brebis, en sécurité, j'en suis certain, pour aller à la recher-

Principiul numărării și al ținerii evidenței este eficient. Este calea Domnului.

Hristos este Păstorul cel Bun. Fiecare din turmă este prețios pentru El. El a stabilit modul de a păstori și ne-a învățat, prin cuvânt și faptă, însușirile unui bun păstor, cum ar fi faptul de a cunoaște oile pe nume, de a le iubi, de a le găsi pe cele pierdute, de a le hrăni și, în cele din urmă, de a le aduce din nou acasă. El Se așteaptă ca noi să facem la fel, în calitate de păstori aflați sub îndrumarea Sa.

Putem învăța multe despre păstoria în felul Domnului de la un profet din vechime – și păstor deosebit – Moroni. El a trăit în vremuri foarte grele, fără să aibă la dispoziție telefoane mobile, calculatoare și internet. Dar a reușit să țină evidența oilor. Cum a făcut acest lucru? Putem arunca o privire asupra metodelor lui în Moroni 6. Acolo, citim că membrii „au fost numărați printre oamenii Bisericii lui Hristos; iar numele lor au fost luate pentru ca ei să poată fi ținuți minte și hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, pentru ca să-i păstreze pe ei pe calea cea bună... Biserica s-a adunat laolaltă deseori ca să postească și să se roageși să vorbească unul cu altul despre bunăstarea sufletelor lor” (Moroni 6:4-5; subliniere adăugată).

Pentru Moroni, totul se reducea la oameni – nume! El a pus în practică principiul numărării și al ținerii evidenței, pentru ca toți să fie ținuți minte. Pe cei care întâmpinau greutăți sau care se rătăceau îi observa, permițând sfinților să discute despre buna lor stare în consilii. Asemenea păstorului care a lăsat cele nouăzeci și nouă de oi (în siguranță, sunt sigur) și s-a dus după cea pierdută

che de celle qui était perdue (voir Luc 15:4-7), il nous est demandé d'être tout aussi attentifs à nos troupeaux, de les compter, de nous souvenir d'eux, et d'aller et de faire de même.

Quand j'étais dirigeant de mission en Inde, je me souviens avoir demandé à un jeune président de branche quels étaient ses objectifs pour l'année à venir, notamment : « Combien d'hommes allez-vous préparer à recevoir la Prêtrise de Melchisédek ? » Il a répondu immédiatement : « Sept ! »

Je me demandais d'où il avait bien pu tirer, comme par magie, ce chiffre très précis ! Avant que je puisse répondre, il a sorti une feuille de papier sur laquelle étaient écrits sur le côté les chiffres d'un à sept. Sur les cinq premières lignes, on lisait les noms de personnes déjà identifiées, que son collègue d'anciens et lui allaient inviter et encourager à recevoir la bénédiction de la prêtrise. Bien sûr, j'ai voulu en savoir plus sur les lignes six et sept restées vides. Secouant la tête avec sympathie, il m'a dit : « Oh, frère, nous allons certainement baptiser au moins deux hommes au début de l'année qui pourraient avoir la prêtrise d'ici la fin de l'année. » Ce dirigeant remarquable comprenait l'importance de dénombrer et rendre compte.

Le Christ a organisé son Église de manière à ce qu'aucune âme ne soit oubliée, car chacune lui est chère. Dans une paroisse, chaque membre, quel que soit son âge ou son genre, est entouré de nombreux intendants, des bergers, qui ont la tâche de veiller sur lui et de se souvenir de lui. Un jeune homme, par exemple, bénéficie du soutien de nombreuses personnes désignées pour veiller à son bien-être : un évêque, des frères de service pastoral, des consultants adultes pour les jeunes, des instructeurs du séminaire, des présidences de collège et d'autres encore, qui servent tous de filets de sécurité, solidement accrochés sous ce jeune pour le rattraper s'il tombe. Même si un seul filet est correctement positionné, ce jeune homme sera en sécurité, on fera attention à lui et on se souviendra de lui. Pourtant, souvent, il n'y a pas le moindre filet en place. Les gens s'égarent régulièrement dans le brouillard de ténèbres et personne ne s'en aperçoit. Comment pouvons-nous devenir de meilleurs bergers ? Nous pouvons apprendre à dénombrer et à rendre compte.

L'Église nous fournit des rapports et des outils pour faire exactement cela : nous souvenir. Le

(vedeți Luca 15:4-7), ni s-a cerut să fim la fel de atenți la turmele noastre – să le observăm, să ne amintim de ele și să ne ducem și să facem la fel.

Îmi amintesc că, în calitate de conducător de misiune în India, l-am întrebat pe un tânăr președinte de ramură care erau unele dintre obiectivele lui pentru anul următor: „Câți bărbați veți pregăti pentru a primi Preoția lui Melchisedec?”. El mi-a răspuns imediat: „Șapte!”.

M-am întrebat de unde a luat, din senin, acest număr atât de exact. Înainte să pot adăuga ceva, el a scos o hârtie cu numerele de la unu la șapte. Primele cinci rânduri aveau nume – persoane reale pe care el și cei din cvorumul vârstnicilor plănuiau să-i invite și să-i încurajeze să primească binecuvântarea de a avea preoția în viața lor. Desigur, l-am întrebat despre rândurile șase și șapte necompletate. „O, președinte”, a spus el, dând din cap cu compasiune, „cu siguranță vom boteza cel puțin doi bărbați în prima parte a anului, care ar putea primi preoția până la sfârșitul anului”. Acest conducător deosebit înțelegea principiul numărării și al ținerii evidenței.

Hristos a organizat Biserica Sa într-un asemenea mod, încât să fie greu să fie uitat vreun suflet, pentru că fiecare Îi este drag. Fiecare membru al unei episcopii, indiferent de vârstă sau gen, are numeroși slujitori, sau păstori, însărcinați să aibă grijă de el, să-și aducă aminte de el. Un tânăr bătut, de pildă, are desemnați pentru starea lui bună un episcopat, frați care păstoresc, sfătuitori adulți pentru tineri, învățători de seminar, președinții ale cvorumurilor și pe alții – toți slujind ca o plasă de siguranță, bine întinsă sub acel tânăr, ca să-l prindă dacă va cădea. Chiar și o singură plasă, dacă este așezată bine, este de ajuns ca acel tânăr să fie protejat, observat și ținut minte. Și, totuși, adesea nu găsim nicio plasă. Oamenii se rătăcesc, adesea, în negură – și nimeni nu observă. Cum putem fi păstori mai buni? Putem învăța să numărăm și să ținem evidența.

Biserica ne oferă rapoarte și instrumente tocmai pentru a face acest lucru – a ne aduce

rapport trimestriel en est un excellent exemple. Il nous permet de dénombrer chaque membre, de rendre compte de sa situation à plusieurs reprises et de remarquer ceux qui sont absents ou qui ont besoin de notre aide et de notre amour. La liste d'actions et d'entretiens à mener identifie les personnes qui ont actuellement besoin de notre attention, de même que le rapport sur le statut des recommandations pour le temple et d'autres rapports. Ces outils de dénombrement et de compte-rendu nous permettent de nous focaliser sur les personnes. Qui a besoin d'un appel, d'un avancement dans la prêtrise ou d'aide pour apporter le nom d'un ancêtre au temple ? Qui pourrions-nous aider à se préparer à une mission à plein temps ? Qui n'a-t-on pas vu ce mois-ci ? Ces outils nous permettent de nous souvenir des personnes.

Je connais une famille aux États-Unis qui a accepté une affectation en Afrique. Le tout premier dimanche, ils sont entrés dans la seule unité de l'Église du pays, où ils ont été accueillis avec enthousiasme. À la fin de la matinée, l'épouse a été appelée présidente de la Société de Secours et lui dirigeant des Jeunes Gens ! Il a demandé au président de branche qui avait l'air épuisé combien il y avait de jeunes gens. Ce dirigeant fidèle, membre de première génération, a montré du doigt le fond de la salle de Sainte-Cène et a dit : « Ces deux-là. » L'homme était sceptique, à juste titre. Il a donc emporté chez lui une liste de membres de la branche et a rapidement remarqué qu'il y avait en fait vingt jeunes gens sur la liste. Il est retourné voir le président de branche et a demandé que deux jeunes adultes dynamiques et bilingues lui servent de conseillers, puis il s'est assis avec eux et les deux garçons pour revoir les noms de la liste.

Ensuite, ces jeunes gens diligents se sont mis au travail. Au cours des mois suivants, ils ont trouvé tous les garçons enregistrés sur la liste. Nom après nom, ces brebis perdues ont été accueillies par leurs camarades, et nourries spirituellement et physiquement ! En l'espace d'un an, chaque dimanche, on observait une moyenne de vingt et un jeunes gens présents aux réunions. Que Dieu soit loué pour ces jeunes gens qui dénombraient et rendaient compte.

Un ami cher, alors jeune étudiant de troisième cycle, a déménagé avec sa famille dans une grande ville américaine pour poursuivre ses études. Il a immédiatement été appelé à présider

aminte. Raportul trimestrial este un exemplu excelent. El ne permite să numărăm și să ținem evidența fiecărui membru de mai multe ori și să-i observăm pe cei care lipsesc sau care au nevoie de ajutorul și dragostea noastră. Lista cu măsuri și interviuri îi identifică pe cei care au nevoie de atenția noastră imediată, la fel ca raportul privind situația recomandărilor pentru templu și altele. Aceste instrumente de numărare și ținere a evidenței ne fac să ne concentrăm asupra oamenilor. Cine are nevoie să primească o chemare, să avanseze în cadrul preoției sau de ajutor pentru a duce un nume al unui membru al familiei la templu? Pe cine am putea ajuta să se pregătească pentru o misiune cu timp deplin? Cine a lipsit luna aceasta? Aceste instrumente ne ajută să ne aducem aminte de oameni.

Am cunoscut o familie din Statele Unite care a primit o însărcinare în Africa. Chiar în prima lor duminică, au intrat în singura unitate a Bisericii din acea țară și au fost primiți cu entuziasm. Până la sfârșitul dimineții, soția a fost chemată să fie președinta Societății de Alinare, iar soțul, conducătorul Tinerilor Băieți! El l-a întrebat pe președintele de ramură, care părea epuizat, câți tineri băieți erau. Acest conducător credincios, din primă generație de membri, a arătat spre partea din spate a sălii de împărtășanie și a spus: „Acea doi de acolo”. Bărbatul a fost sceptic, pe bună dreptate, așa că a luat acasă lista cu membrii ramurii, observând rapid că erau, de fapt, 20 de tineri băieți pe listă. S-a întors la președintele de ramură și a cerut doi tineri adulți energici, bilingvi, care să-i fie consilieri și, apoi, s-a așezat împreună cu ei și cu cei doi băieți pentru a trece prin lista de nume.

Apoi, acești tineri harnici s-au apucat de treabă. În lunile următoare, i-au găsit pe toți băieții de pe listă. Nume după nume, acele oi pierdute au fost aduse înapoi de către semenii lor și hrănite atât spiritual, cât și fizic! În decurs de un an, în fiecare duminică, erau în medie 21 de tineri prezenți. Suntem recunoscători pentru tinerii băieți care au numărat și au ținut evidența.

Un bun prieten de-al meu, pe vremea când era un tânăr absolvent de facultate, s-a mutat cu familia lui într-un mare oraș american pentru a-și continua studiile. A fost chemat imediat să

le collège des anciens. Un peu inquiet à l'idée de son premier entretien avec le président de pieu, il avait décidé d'arriver préparé. Il a dit au président de pieu qu'il avait trois objectifs pour l'année à venir : (1) 90 % de service pastoral (2) un enseignement approfondi de l'Évangile chaque semaine et (3) une activité de collège bien planifiée chaque mois.

Ce président de pieu avisé a demandé à mon ami en souriant : « Pourriez-vous me donner le nom d'un membre du collège qui est non-pratiquant et que vous pourriez accompagner avec sa famille au temple cette année ? » Cette question a pris mon ami par surprise. Il a réfléchi attentivement et a trouvé un nom. « Écrivez-le », lui a recommandé le président de pieu. Puis ce dirigeant expérimenté a posé la même question à trois reprises et l'entretien s'est terminé. Ce jeune homme est sorti de cet entretien en ayant appris l'une des plus grandes leçons sur l'art de diriger et de servir. Il était venu à l'entretien avec des programmes, des leçons et des activités. Il est reparti avec des noms ! Mon ami et son collègue ont par la suite fait de ces quatre noms leur priorité.

En tant que dirigeant de mission, j'ai rendu visite à l'une de mes branches un dimanche matin. J'ai remarqué que le président de branche ne cessait de sortir une fiche de sa poche pour écrire dessus. Après la prière de clôture, j'ai décidé de lui demander de quoi il s'agissait. Une fois la réunion terminée et avant que j'aie pu le questionner sur la fiche, le dirigeant de mission de branche s'est précipité sur l'estrade et le président lui a remis la fiche. Rapidement, j'ai suivi ce dirigeant enthousiaste à sa réunion hebdomadaire de coordination missionnaire de branche. Avant que la réunion commence, il a sorti le papier de sa poche. Il était rempli des noms des membres absents à la réunion de Sainte-Cène. En quelques minutes, chaque membre du conseil avait choisi un nom ou deux, s'engageant à rendre visite aux personnes le jour même pour s'assurer qu'elles allaient bien et pour leur faire savoir qu'on avait regretté leur absence. Voilà ce qu'on appelle dénombrer et rendre compte.

Je me souviens d'un district, à plusieurs heures d'avion du temple le plus proche, qui avait comme priorité absolue de s'assurer que chaque membre ait une recommandation pour le temple valide, en dépit du fait qu'elle ne serait probablement jamais utilisée. Le premier dimanche de chaque mois, les dirigeants utilisaient leurs outils

prezideze cvorumul vârstnicilor. Puțin emoționat în legătură cu primul său interviu cu președintele de țară, era hotărât să se ducă pregătit. I-a spus președintelui de țară că are trei obiective pentru anul următor: 1) 90% păstorie, 2) o lecție puternică despre Evanghelie în fiecare săptămână și 3) o activitate a cvorumului bine planificată în fiecare lună.

Zâmbindu-i prietenului meu, acest președinte de țară înțelept l-a întrebat: „Poți să numești un membru mai puțin activ al cvorumului pe care l-ai putea ajuta să ajungă la templu cu familia sa anul acesta?”. Aceasta l-a luat prin surprindere pe prietenul meu. El s-a gândit cu atenție și a rostit un nume. „Notează-l”, l-a îndrumat președintele de țară. Apoi, acest conducător cu experiență a adresat aceeași întrebare de încă trei ori – și interviul s-a încheiat. Tânărul a ieșit din acel interviu după ce învățase una dintre cele mai mari lecții despre conducere și păstorie. A intrat la interviu având în minte programe, lecții și activități. A ieșit cu nume! Acele patru nume au devenit ulterior un punct central al păstoririi lui și a cvorumului său.

În calitate de conducător de misiune, am vizitat una dintre ramurile mele într-o dimineață de duminică. Am observat că președintele de ramură tot scotea un bilețel din buzunar și scria pe el. M-am hotărât să-l întreb despre acest lucru după rugăciunea de încheiere. Imediat ce s-a terminat adunarea, înainte să apuc să-l întreb despre bilețel, conducătorul muncii misionare la nivel de ramură s-a dus în grabă către podium, unde i s-a înmănat acel bilețel. L-am urmat repede pe acest conducător entuziasmat la adunarea săptămânală de coordonare a muncii misionare. Înainte de a începe, el a scos bilețelul din buzunar. Era plin cu numele membrilor care au lipsit de la adunarea de împărtășanie. În doar câteva minute, fiecare membru al consiliului a ales unul sau două nume și și-a asumat responsabilitatea de a vizita persoanele chiar în acea zi, pentru a se asigura că sunt bine și pentru a le spune că li s-a simțit lipsa. Această înseamnă a număra și a ține evidența.

Îmi amintesc de un district, aflat la ore de zbor de cel mai apropiat templu, unde menținerea unei recomandări valabile era o mare prioritate, deși probabil nu avea să fie folosită niciodată. În prima duminică din fiecare lună, conducătorii își foloseau instrumentele de numărare pentru a ține evidența membrilor înzes-

de suivi pour recenser leurs membres dotés. S'ils constataient qu'une recommandation arrivait bientôt à expiration, le secrétaire exécutif planifiait un entretien pour son renouvellement. On tenait conseil au sujet des membres dont la recommandation avait expiré, puis on cherchait activement à leur venir en aide pour qu'ils reviennent sur le chemin des alliances. J'ai demandé combien de membres dotés avaient une recommandation valide. La réponse a été un stupéfiant 98,6 %. Lorsque j'ai demandé ce qu'il en était des six personnes dont la recommandation avait expiré, les dirigeants ont pu me donner leur nom et m'ont décrit les efforts déployés pour les ramener !

Il y a quelques années, ma famille et moi sommes retournés vivre aux États-Unis. Nous étions enthousiastes à l'idée d'assister aux réunions de l'Église ici après vingt-six années extraordinaires passées dans des unités plus petites et plus isolées. J'ai été appelé comme missionnaire de paroisse. Nous avions un excellent dirigeant de mission de paroisse et nous faisons des choses enthousiasmantes et instructives des gens merveilleux. J'ai demandé à assister à une réunion du conseil de paroisse pour observer les échanges et obtenir de l'aide pour les amis avec lesquels nous travaillions. À ma surprise, la discussion s'est limitée à une activité de paroisse à venir. Après la réunion, j'ai abordé le dirigeant de mission de paroisse et lui ai fait remarquer qu'il n'avait pas eu l'occasion de faire un rapport au sujet de nos amis. Sa réponse ? « Oh, je n'ai jamais l'occasion de faire un rapport. »

J'ai comparé cela à une réunion du conseil de branche à Lahore, au Pakistan, à laquelle j'avais assisté quelques semaines auparavant. Ce petit groupe de personnes s'était assis ensemble autour d'une petite table pour ne parler que de personnes, de noms. Chaque dirigeant avait fait rapport de son intendance, et des personnes et des familles qui le préoccupaient. Tous avaient eu l'occasion d'exprimer leurs idées sur les meilleures façons de servir les personnes dont il était question. Des plans avaient été élaborés et des tâches données. Quelle merveilleuse leçon de la part de nos frères et sœurs de la première génération sur la manière de dénombrer et de rendre compte nominativement !

Dans l'Église de Jésus-Christ, nous avons reçu, par l'intermédiaire des prophètes passés et actuels, et par le modèle établi par notre Sauveur, des instructions sur la manière de servir. Nous

traîti. Dacă descopereau că o recomandare urma să expire curând, secretarul executiv programa un interviu de reînnoire a acesteia. În consiliu, se discuta despre persoanele cu recomandări expirate și, apoi, acestea erau căutate pentru a fi sprijinite să revină pe cărarea legămintelor. Am întrebat câți dintre membrii lor înzestrați aveau o recomandare valabilă. Răspunsul a fost uimitor: 98,6%. Când am întrebat despre cei șase ale căror recomandări expiraseră, conducătorii i-au putut identifica pe nume și mi-au putut descrie eforturile depuse pentru a-i aduce înapoi!

În urmă cu câțiva ani, familia mea s-a mutat înapoi în Statele Unite. Eram entuziasmați să mergem la biserică aici, după 26 de ani minunați petrecuți în unități mai mici și mai izolate. Am fost chemat să fiu misionar la nivel de episcopie. Aveam un conducător al muncii misionare la nivel de episcopie minunat și făceam lucruri interesante și predam unor oameni deosebiți. Am cerut să particip la o adunare a consiliului episcopiei pentru a observa și a primi ajutorul membrilor acestuia în legătură cu prietenii cu care lucram. Am fost surprins că tot ce s-a discutat a fost o activitate viitoare a episcopiei. După aceea, l-am abordat pe conducătorul muncii misionare la nivel de episcopie și am menționat că nu a avut ocazia să se întoarcă și să raporteze despre persoanele noastre. Știți care a fost răspunsul lui? „O, nu am niciodată ocazia să raportezi!”

Am făcut o comparație cu o adunare a consiliului ramurii din Lahore, Pakistan, la care participasem cu doar câteva săptămâni înainte. Acest mic grup stătea împreună la o masă și tot ce discutau era despre oameni. Nume. Fiecare conducător raporta despre administrația sa și despre persoanele și familiile pentru care își făcea griji. Toți aveau ocazia să-și exprime gândurile despre cele mai bune moduri în care-i puteau binecuvânta pe cei despre care se discuta. Se întocmeau planuri și se ofereau însărcinări. Ce lecție minunată despre a număra și a ține evidență în funcție de nume, venită de la frații și surorile noastre din prima generație în Biserică!

În Biserica lui Isus Hristos, am fost învățați cum să păstorim de profeți din trecut și de profeți din prezent și prin modul stabilit de Salvatorul nostru. Luăm nume, ne aducem aminte și

prenons les noms, nous nous souvenons des personnes et nous tenons conseil sur le bien-être des âmes. Les dirigeants qui font cela ne seront jamais à court de points à l'ordre du jour de leurs réunions de conseil ! Le fait de dénombrer et de rendre compte fonctionne bien. C'est la manière de faire du Seigneur. Nous pouvons faire mieux. Pour Dieu, qui a créé l'univers et règne sur tout, cette œuvre, son œuvre et sa gloire, est très personnelle. Et il devrait en être de même pour chacun de nous, en tant qu'instruments entre ses mains dans son œuvre prodigieuse de salut et d'exaltation. Il en résultera des miracles dans la vie de vraies personnes. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

discutăm despre starea bună a sufletelor. Conducătorii care procedează astfel nu vor epuiza niciodată subiectele de pe ordinea de zi a consiliilor lor! Principiul numărării și al ținerii evidenței este eficient. Este calea Domnului. Putem face lucrurile mai bine. Pentru Dumnezeu, Cel care a creat universul și stăpânește peste toate, această lucrare – lucrarea și slava Sa – este una foarte personală. Și așa ar trebui să fie și pentru fiecare din noi, ca instrumente în mâinile Sale în lucrarea Sa minunată de salvare și exaltare. Miracole vor avea loc în viața unor persoane adevărate. În numele lui Isus Hristos, amin.